

129 Volá hlas

transpozice -7

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Vo - lá hlas všech lidských ro - dů; Pro - lom, Pa - ne, ne - be - sa! Zkřeh - lá ze - mě

trp - kých plo - dů, o - ži - je a za - ple - sá. Roz - kve - te, co by - lo pou - ští,

již se na - pl - ňu - je čas, Bůh své dě - ti ne - o - pouští, při - jde spa - sit nás.

2. Ducha Božího nám zjeví,
osud světa rozhodne,
sklidí zrna, spálí plevy,
vytne větve neplodné.
Přiznávám své viny, dluhy,
kromě hříchů nemám nic,
opouštím své bludné kruhy,
pospíchám ti vstříc.

Před evangeliem

3. Slovo Boží jitří, hojí,
těší nás i burcuje,
Ježíš zemi s nebem spojí,
Písmo volá: Blízko je!
Pane, mluv a dej ať slyším,
dej, ať srdcem odpovím,
ať jsem věrným, stále bližším
bratrem Kristovým.

Obětní průvod

4. Svěřujem ti celou zemi,
vesmír, lidstvo, přírodu,
dej, ať všechno ve stvoření
zraje k tvému příchodu.
Těž jsem zrnem ve tvém poli,
příští chléb v něm dozrává.
Ve všem, co mě těší, bolí,
děj se vůle tvá.

Přijímání

5. Přišel v dávné minulosti,
člověkem se s námi stal,
přijde v slávě budoucnosti
jako soudce, jako král.
Přicházíš i nyní, v čase,
v chlebě, víně živý Pán,
sytíš, léčíš, rozdáváš se,
šťasten, kdo je zván.

6. Život Boží zasáhne mě,
pronikne a občerství
předchuť lásky naplněné
nebeského království.
Přijímám tě zas a znova,
Kriste, pokrme mých úst,
chci se ztráct, umenšovat,
abys mohl růst.

8. Maria, ty první z tvorů,
jitřní hvězdo spasení,
nauč děti po svém vzoru
říkat Otci: Staň se mi!
Ať jsme stateční a bdělí,
světlo světa, sůl a kvas,
život Boží ať se vtělí
do každého z nás.

Závěr

7. Nevíme, co přijde, Pane,
víme však, že přijdeš ty,
řeka času zvolna plyne
k oceánu věčnosti.
Kéž tvé službě zasvěcují
každý svěřený mi den
a tvůj příchod připravují
v světě neklidném.

Vstup 2

2. Du-cha Bo - ží - ho nám zje - ví, o - sud svě - ta roz - hod - ne, skli - dí zr - no,

spá - lí ple - vy, vyt - ne vět - ve neplodné. Přiznávám své vi - ny, dlu - hy, kro - mě hří - chů

ne - mám nic, o - pou - štím své blud - né kru - hy, po - spí - chám ti vstříc.

Před evangeliem

3. Slo - vo Bo - ží jit - ří, ho - jí, , tě - ší nás i bur - cu - je, , Je - žíš ze - mi

s nebem spo - jí, Pís - mo vo - lá: Blíz - ko je! Pa - ne, mluv a dej ať slyším, dej, ať srdcem

od - po - vím, , ať jsem věrným, stá - le bliž - ším, bra - trem Kris - to - vým.

Obětní průvod

4. Svě-řu-jem ti ce-lou ze-mi, ves-mír, lid-stvo, pří-ro-du, dej, ať všech-no

ve stvo-ře - ní, zra - je k tvému pří-cho-du. Též jsem zr-nem ve tvém po - li,

pří-ští chléb v něm do-zrá-vá. Ve všem, co mě tě - ší, bo-lí, děj se vů-le tvá.

Přijímání

5. Při-šel v dáv-né mi-nu-los-ti, člo - vě-kem se s ná-mi stal, při-jde v slá-vě

bu-doucnos - ti, ja - ko soud-ce, ja - ko král. Při-chá-zíš i ny - ní, v ča-se,

v chlebě, ví-ně ži-vý Pán, sy - tíš, lé-číš, roz-dá-váš se, štas-ten, kdo je zván.

Přijímání 2

6. Ži - vot Bo - ží za - sáh - ne mě, pro - nik - ne a ob - čer - ství , před chuť lás - ky

na - pl - ně - né , ne - bes - ké - ho krá - lovství. Při - jímám tě zas a zno - va, Krí - ste, po - kr -

me mých úst, , chci se ztrá - cet, u - men - šo - vat, , a - bys mo - hl růst.

Závěr

7. Ne - ví - me, co při - jde, Pa - ne, ví - me však, že při - jdeš ty, ře - ka ča - su

zvol - na ply - ne, k o - ce - á - nu věč - nos - ti. Kéž tvé služ - bě za - svě - cu - ji,

kaž - dý svě - ře - ný mi den, a tvůj pří - chod při - pra - vu - ji, v svě - tě ne - klid - ném.

Závěr 2

8. Ma - ri - a, ty prv - ní z tvorů, jitř - ní hvěz - do spa - se - ní, na - uč dě - ti

po svém vzo - ru, ří - kat Ot - ci: Staň se mi! , Ať jsme sta - teč - ní a bdě - lí,

svě - tlo svě - ta, sůl a kvas, , ži - vot Bo - ží ať se vtě - lí, do kaž - dé - ho z nás.